

[Ebba Strange]

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, bortset fra at anholde en enkelt bemærkning.

Der er blevet talt en del om spiritusmisbrug og voldsanvendelse i dag. Vi ved alle sammen, at der er en sammenhæng, og jeg takker også ministeren for de tal, han gav os. Men vi skal nok passe på med at sige, at spiritusmisbrug er årsag til voldsforbrydelser. Lige så vel som voldsforbrydelser kan være reaktion på mange ting, så tror jeg også, vi skal være opmærksomme på, at et for stort spiritusforbrug også kan være reaktion på mange ting. At der er en sammenhæng, er rigtigt, men at det ene er årsag til det andet, tror jeg vi skal være forsigtige med at lægge os fast på.

Justitsministeren nævnte nogle årsager til, at man gerne fra regeringens og socialdemokratiets side vil have mere politi. Det var bl. a. for at forbedre opklaringsprocenten. I øvrigt sagde justitsministeren i sin redegørelse, at opklaringsprocenten var steget, den var blevet bedre. Men da sagde justitsministeren også, at politiet skulle bruge mere tid på forebyggende arbejde. Efter det, jeg har sagt i mit første indlæg, vil jeg gerne slå fast, at fra SFs side mener vi, at det forebyggende arbejde, når det drejer sig om netop det emne, vi har beskæftiget os med i dag, ligger andre steder end hos politiet. Jeg skal ikke gentage, hvor jeg mener det ligger.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først kvittere for fru Lis Starckes bemærkninger og sige, at jeg finder det respektindgydende med den fordomsfrihed og den åbenlyse lyst til at sætte sig ind i nogle ting, som fru Lis Starcke, rundet 70 år, udviser i denne debat, og vi oplevede det også under fremmedarbejderdebatten, især på baggrund af det middelaldermørke, der råder i store dele af den halvdel af salen, som både fru Lis Starcke og jeg noget uretmæssigt er blevet anbragt i.

Til hr. Poul H. Møller vil jeg godt sige, at jeg ikke har noget imod kernefamilier, jeg lever selv i en sådan, og de kan da være udmærkede. Det var ikke det, det gik på. Hr. Poul H. Møller må kunne indse, at der somme tider er noget galt med ventilerne i de strukturer, at der somme tider ingen muligheder er for, at dampen kan slippe ud. Vi ved, at f. eks. i USA begås over 30 pct. af de

mord, der begås, inden for den aller-aller-nærmeste familie, medens kun 12 pct. begås over for fuldstændig fremmede. Der er noget galt med så isolerede strukturer, og det var det, jeg prøvede at påvise, også i forbindelse med volden over for børn og over for kvinder i familiesammenhængen.

I anledning af hr. Poul H. Møllers bemærkninger kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg synes, det er sørgelig typisk for holdningen til denne debat, at de partier, der, for at sige det rent ud, overhovedet har kunnet opdrive en strømmer i gruppen, de har sat den pågældende til at være ordfører.

Hr. Jimmy Stahrs tale var for mig at se en usædvanlig udmærket og klog socialdemokratisk ordførertale. Men den stod altså også i skærende modstrid til den dagsorden, som socialdemokratiet er medforslagsstiller til. Jeg mener, at så længe der er politi nok til, at man farer rundt og provokerer fredelige politiske møder og derefter møder op med 20 mand og rydder bulen, så længe der er politi nok til, at man farer rundt og beslaglægger udgivelser, som politiet finder indeholder noget belastende dokumentarisk materiale imod det selv osv., så er der enten for meget politi, for få rigtige opgaver eller en forkert prioritering. Mere politi sikrer ikke, at det bliver brugt på de rigtige steder. Der er rigelige overflytningsmuligheder, så længe der er plads til den slags optræninger, som jeg nævnte.

Dette betyder selvfølgelig, at vi ikke kan stemme for den dagsorden, der er lagt frem, som man vil kunne forstå.

Jeg vil godt til justitsministeren sige, at dette med de falske brandalarmer nu ikke er en fuldstændig skrøne. De tal, ministeren lagde frem, var tal, der var rensset for falske brandalarmer, men i de tal, der findes i Danmarks Statistiks kriminalstatistik, som udgives hvert år og i virkeligheden hvert kvartal, var brandalarmerne lige pludselig med. Det var den stigning, som gav anledning til den første hysteriske voldsdebat herhjemme, for der stod intet om, at disse falske brandalarmer pludselig var taget med. Det skete fra 1974 til 1975. Den kategori, ministeren nævner, vold og opsætsighed mod offentlig myndighed, steg fra ca. 300 til over 1.400 på det ene år, og denne stigning på 1.100 var falske brandalarmer. Det er altså ikke det rene pjat. Der har været adskillige af den slags offentli-